See lihnte ent efektne müts on kootud kõrge kvaliteedilisest lõngast, mis laseb lihtsal vikeldatud mustril eriti hästi esile tulla. Müts saab väga pehme ja soe. Valisin soovituslikust väiksema varda jämeduse seetõttu, et tahtsin saada mütsile tihedust.

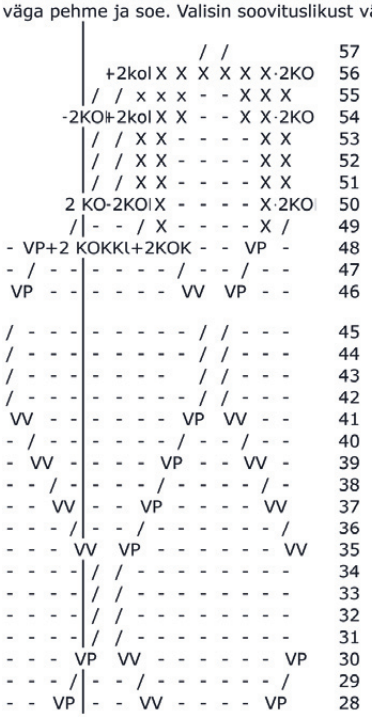

Lõng Rowan Cocoon (värv "frost"), 1 tokk (80%meriinovill, 20% mohääri, 100g/115m)
Alustasin kudumist 5mm ringvarrastega (50cm), jätkasin 5,5mm (60cm)

Loo 5mm varrastel (ülesloomise põhimõttel) 48 silma
1. rida
4 silma vasakpidi, 2 pp keerdsilma - nii 8 korda
Peale esimese rea läbikudumist ühenda kudum ringiks, jälgi, et ei tuleks keerdu sisse.
2. rida/ring
4 silma pp, 2pp keerdsilma - korda
neist 2 reast koosneb alumise serva nö mustrikord
Korda neid 2 rida 6 korda ehk 12 ringi
13. ring on kasvatamise ring
Kasvata vasakpidisel pinnal 4 silma kõrvale veel 4 silma, et kokku saaks igale vasakpidisele alale 8 silma
Jätka kudumist 80 silmaga
48ndal real alusta kokkuvõtmist
kokku
49ndal real jätkad 64 silmaga
50ndal real võta taas samamoodi kokku, järele jääb 48 silma
jätka kokkuvõtmist54ndal ringil, järele jääb 32 silma
korda 56ndal ringil, järele jääb 16 silma
koo need 16 silma veel läbi pp keerdsilmadena
nüüd tõsta 15 silma üle esimese silma, tõmba lõng viimasest silmast läbi ja tõmba silmus kinni

Viimistlemine
Tõmba lõngajupp lõpust mütsi sissepoole, peida
Heegelda mütsi alumine serv üle vähikäigul. Nii fikseerid mütsi serva kenasti ja see ei veni nii kiiresti välja

- vasakpidine silm
/ pp keerdsilm
VV vikeldus vasakule

Mütsi kudumisjuhis.

tunnistab ka Inga, et koob ainult 100% naturaalseid villaseid kooslusi: "Akrüüli minu varras ei võta – isegi mitte väikest protsenti. Puuvilla ma ei armasta samuti kududa.

Peaaegu kõik Tallinna lõngapoed on mul valiku poolest peas. Enamasti mind ka juba teatakse ja lõngapoodides aimatakse, mille järele ma tulnud olen. Ma olen selline kuduja, kes tahab vaid seda kõige paremat.

Loomulikult käin lõngapoodides ka siis, kui kodumaalt kaugemale satun. Vahel tellin netist, aga siis vaid lõnga, mida juba tunnen ja tean."

Ilukuduja käsitööblogi

Inga blogimine sai alguse 2007. aasta oktoobris.

Kord kui ta oli kõik oma mütsidsallid-kampsunid kargesse sügisilma tuulduma laotanud, tuli talle mõte need kõik ka üles pildistada. Et pilte teistega jagada, alustaski ta blogiga.

"Minu jaoks on väga oluline roll blogis fotol. On lausa patt, kui imeilus käsitöö on halvasti üles pildistatud. Ma tean, et see on väga paljudele tõsine mure. Hea pildi tarvis pole üldse nii palju vaja, kui arvatakse.

Tore ju, kui on hea varustus ja keegi, kel fotograafiast teadmisi ning nägus modell omast käest võtta. Kuid sellest veel olulisemad on valgus ja õige keskkond – naturaalne valgus ja taust, kus puuduvad segavad detailid. Kõige õigema võtte leidmiseks tuleb erinevat moodi katsetada, et parimat saada.

Ma soovitaksin algajail blogijail fotodega veidi rohkem vaeva näha. Küsige kelleltki nõu, kui endale üle jõu käib, sest käsitööeseme kohta ütleb üks pilt tunduvalt enam kui ükskõik mitu sõna."

Ingale on foto pea sama oluline kui kudum ise.

Kaamera taga on suures osas tema tütar Loore. Ta on 19aastane ning õpib esimest aastat Balti Filmi- ja Meediakoolis. Blogis ongi nende koostöö vili – emalt visioon ja stiliseering, Loore valib nurgad, sätib kaadri paika ja vajutab nupule. Pilte töötleb arvutis hiljem Loore ise.

"Suvel on lihtne – kui midagi vardalt kukub, sõidame kogu perega metsa või mere äärde ja muu mõnusa olemise juures teeme ka minu kudumipildid ära, sest valgust on ju suvel pikalt ja aega ka justkui kõigil rohkem.

Muul ajal on veidi keerulisem – peab valgust passima. Võimalikuks saab see kõik tänu sellele, et mu seljataga on toetav pere," on Inga õnnelik.

Tema kaasa Taavi on alati valmis rooli istuma, pisipoja hoiab tuju kõrgel ning tütar on tehniliselt ja vaimselt alati abiks.

Eriti lõbusaks läheb "võtteplatsil" siis, kui ka koer Fille kaasa võetakse.

Uued ideed ümbritsevast

"Inspiratsioon on kogu aeg mu ümber. Armastan aastaaegu, eriti sügist. Sügise valgus ja värvid on täiesti erakordsed minu jaoks – küpsed ja sügavad. Ma hakkan sügist juba poolest suvest ootama. Talved on samuti imelised, lausa maagilised oma puhtuses ja ilus," jutustab Inga.

Muidugi saab inspiratsiooni ka tänaval inimeste peas mütse vaadates, kampsuneid filmides jne. Aga meie linnapildis näeb ta enamasti selliseid kudumeid, mida tahaks kohe ringi teha – et neil oleks rohkem iseloomu.

Parimaks hindab Inga Inglismaa Rowanit – nende ajakirjad ja raamatud on tema arvates kudumiskunsti täielik tipp. Samuti on nende lõngad ühed parimad.

"Püüdke kõigesse, mida teete, salvestada tükike endast. Ärge kopeerige teiste tehtut, vaid püüdke ikka ise kaasa mõelda," lausub Inga teistele soovituseks. Ta ise on suutnud arenenda selliselt, et ei koo ega loo seda, mida soovitakse, vaid soovitakse seda, mida tema koob ja loob.

PILLE HERMANN